

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614208065
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614208065.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: Q. S., O. B. Q., O. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, v konaní o 283,29 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová ves č.k. 11C/129/2014-99 zo dňa 13.5.2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 eura a tieto zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Masaroviča do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa) žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 34,34 eura s 9,25%-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 11,46 eura počnúc od 4.5.2011 do zaplataenia, zo sumy 22,88 eura počnúc od 4.6.2011 do zaplataenia a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II). Určil, že zmluvná podmienka uvedená v Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 6.4.2011 uvedená v bode 4 Dodatku, podľa ktorej "V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo bode 3 tohto Dodatku alebo v článku 3 bod 3,6 Všeobecných podmienok alebo článku 5 bod 5,2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti Účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto Dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku." je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (výrok III). Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok IV). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice k rukám jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 59,59 eura a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok V).

Súd o žalobe rozhodol podľa § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ a b/, § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., § 52 až 54 Občianskeho zákonníka tak, že nárok žalobcu, čo do výšky 34,34 eura s prísl., je dôvodný, preto mu vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na jeho prevažný neúspech v spore. Žalovaný trovy konania nežiadal. Priznal však právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pretože tento kompetentne v spore zastupoval žalovaného a jeho procesná obrana proti žalobcom tvrdenému nároku - vznesená námietka neprijateľnosti zmluvnej pokuty spôsobila úspech žalovaného v konaní. Náhrada trov vedľajšieho účastníka činila 59,59 eura a pozostávala z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 21,58 eura (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k žalobnému návrhu) a 1x režijný paušál za rok 2014 8,04 Eur a 1x režijný paušál za rok 2015 8,39 Eur. Vedľajší účastník síce uplatňoval trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 63,26 eura, avšak pri ich výpočte vychádzal z tarifnej hodnoty veci 283,29 eura, pričom z jeho písomných vyjadrení je zrejmé, že do konania vstúpil iba čo do uplatnenej zmluvnej pokuty 248,95 eura. Z uvedených dôvodov mu preto neboli priznané trovy v plnej uplatnenej výške.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania. Namietal neúčelnosť priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, keďže neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie je spochybnená aj vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník je subjektom odborne spôsobilým, znalým problematiky ochrany spotrebiteľa, ktorý musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Namietal ďalej účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania a poukázal na to, že sám vedľajší účastník neposkytol ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi. Podľa názoru žalobcu ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpení právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Nakoniec spochybnil aj prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý vo svojej argumentácii iba poukázal na ustanovenia a rozhodnutia, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združení ako vedľajšieho účastníka. Uzavrel, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom výroku potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Jeho vstup do konania a jeho vyjadrenie k žalobe boli účelné, pretože žaloba žalobcu bola v časti zmluvnej pokuty nedôvodná. Trovy právneho zastúpenia bezprostredne súviseli s konaním, keďže vyjadrenie k žalobe nepochybne takýmto úkonom je.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je v napadnutom výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 59,59 eur vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pretože vystupoval na strane žalovanej, ktorá bola v konaní v prevažnej časti úspešná a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva žalovanej, na strane ktorej vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto sú podrobne špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba bola doručená súdu dňa 5.5.2014. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 11.6.2014. Dňa 16.4.2015 vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom Mgr. Petrom Masarovičom doručil súdu vyjadrenie k žalobe. V tomto vyjadrení navrhol žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietnuť s poukazom na neprijateľnosť zmluvného dojednanja o zmluvnej pokute. Toto vyjadrenie

bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu dňa 30.4.2015, žalobca na toto podanie reagoval podaním doručeným súdu dňa 7.5.2015. Následne na to súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým okrem iného žalobu v časti zmluvne pokuty zamietol aj z dôvodu, že dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obrana žalovanej prednesená vedľajším účastníkom bola právne relevantná, vecná a v konečnom dôsledku vedúca k jej procesnému úspechu vo veci v tejto časti, keď súd žalobu zamietol v časti zmluvnej pokuty z dôvodu neprijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute. Vyjadrenie k žalobe podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu po tom, čo sa právny zástupca oboznámil so žalobou a všetkými jej prílohami a jeho argumentácia bola obsiahnutá v jednom písomnom podaní. Následne trovy právneho zastúpenia neboli navyšované ďalšími nadbytočnými podaniami, či inými úkonmi, ktoré neboli potrebné pre procesný úspech žalovanej.

Za tejto situácie nepochybne právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva žalovanej, teda poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovanej. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta žalobca vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovanej), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1, 2 O.s.p.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli len žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovanej sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu, a to z odmeny v sume 8,30 eura podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z., v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, z režijného paušálu za tento výkon vo výške 8,39 eura, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 16,69 eura (8,30 eura + 8,39 eura), ktoré je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Pri určení odmeny za úkon právnej služby odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty 59,59 eura, t.j. z výšky priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní bola výška týchto priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.